

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Nyári lakást keresek*

Forrás: *Az Újság*

Dr.
(Hely)

1923. 5. 1.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy *333.32*

Hely

Idő *"1923"*

Személy

Helyszám *333.32, 1923*

NYÁRI LAKÁST KERESÉK.

FÉLMILLIÓS LAKÁS A SVÁBHEGYEN. — SZÁZEZREK A NAGYMAROSI PARASZTLAKÁSERT. — VISEGRÁDON MÁR NINC S BÉRBEADÓ DUNAPARTI VILLA. — CSILLAGHEGY ÉPÍT ÉS "RAGASZT". — SZENTENDRÉN IS CSAK NAGY MILLIOMOSOK NYARALHATNAK. — GÖDÖLLŐ, KEREPES-

Nyári lakást keresek... Ez én vagyok, olvasóm, de ön is lehet az épp úgy, vagy lehetne, ha nem rettenne vissza a százezrek körül járó, sőt itt-ott a félmilliót is meghaladó bérösszegektől. Félmillió egy szezonra egy villáért, százezrek egy-két szobáért! Nem rettentő ez? De hát van-e már, amit annak mondhatunk a negyedfélszáz koronás kenyér korszakában? Megadják ezeket a százezres árakat sokan. Mert hiszen alig van már bérbé nem veit nyaraló Buda hegyeiben és Budapest környékén. A lehetetlenségek kora megszűnt. Igen, fizetnek az emberek százezreket, félmilliókat egy kis nyaraló fészékért és — jaj, — fog-nak fizetni még többet is. Mint ahogy a negyedfélszáz korona sem utolsó szó egy kiló kenyérért. Pusztulunk, veszünk, de — üdülnünk! Jöjjön velem, olvasóm, menjünk ki a "zöldbe" és keressünk együtt nyári lakást. Ha van pénze, készítse ki a százezreit, ha nincs, tartson velem együtt szemlét — legalább elméletben.

A Hűvösvölgy, a Zugliget és a Svábhegy a pestieknek már a boldog béke idején is legkeresettebb nyári üdülőhelye volt. Ezt mindenki tudja. De mostanában megsokszorozódott irántuk az érdeklődés. A külföldi fürdőhelyek, üdülnők és a régi nagy körutazások ma már a szép álmok birodalmába tartoznak, mely talán örökre oda van.

A Hűvösvölgy, a Zugliget és a Svábhegy

a pestieknek már a boldog béke idején is legkeresettebb nyári üdülőhelye volt. Ezt mindenki tudja. De mostanában megsokszorozódott irántuk az érdeklődés. A külföldi fürdőhelyek, üdülnők és a régi nagy körutazások ma már a szép álmok birodalmába tartoznak, mely talán örökre oda van.

Április van, de a hűvösvölgyi gyönyörű utakon, a Svábhegy terebélyes lombu fái alatt sétálnak a párok és gyermekek zaja veri fel a Zugliget árnyas sötányait. És már február közepén megindult erre felé a nyári lakást keresők özönlése. Ma az a helyzet, hogy a villákat 70%-ban már kibérelték. Háromszobás, kertes, jó utvonalon fekvő villa bérlete a Hűvösvölgyben 150—250.000 korona között váltakozik a szezonra. De nagyon nehéz lakást kapni. Megtörténik az is, hogy a bérbeadó kiadja a lakását, de csak azzal a kikötéssel, hogy a bérösszeget a korona mai kurzusa szerint kell kiegyenlíteni.

Persze vannak olcsóbb lakások is. Félreeseő utvonala-lakon, parasztházakban már 50—70.000 koronáért lehet egy tiszta, szép szobát bérelni az időnyre. De ezeket már februárban és márciusban nagyrészt szintén le-foglalták. És nagy érdeklődés mutatkozik a hűvös-völgyi üdülnőtelep iránt, ahol a teljes napi penzió ára 4—5000 korona.

A Svábhegyen nagyon kevés a kiadó villa s ha van, sokkal drágább, mint a Hűvösvölgyben. Megtörténik, hogy villa nyári bérletéért 250—300.000 koronát, sőt fél-milliót felülmúló összeget is megadtak. A svábhegyi nagyszállóban három, ötezer korona között váltakozik

a szobák napi bére, amelyhez még huszszázalékos szállóadó járul.

A zugligeti Fácán aránylag olcsó. Kétágyas szoba 1500—3000 korona naponként, aszerint, hogy az épület melyik részén van a szoba.

A penzióárak mindig a jobb pesti éttermi árakhoz igazodnak. A Zugligetben már alig van kiadó villa. Az árak ezek:

3 szobás villa a szezonra	120.000—200.000 korona
2 szoba	80.000—150.000
1 szoba	40.000—70.000

A Zugligetben gyakori az eset, hogy a lakáskiadók a bérlet árához még élelmiszert is kikötnek.

Nagymarosra

mentem azután. Mondják, nyáron ez a dunaparti Siófok, ami meg is látszik rajta, annyi benne a por meg a pesti. A reggeli vonatról vagy buszban szállunk le pestiek, többnyire jól öltözött hölgyek és urak. Már az állomásnál találkozunk más városiakkal, akik még korábban, a hajóval jöttek Budapestről. A két karaván egybeolvad és beszélgetni kezd.

— Rémos, — mondja egy hölgy, akinek butonjain csak egy villog a napsugár — ilyen óriási árak! Hallatlan dolog, egy parasztszobáért százszázalékot kérni. Inkább elmegyek a Tátrába, az legalább világfürdő, a pénzért. — Fürdőnek mondja, de mindegy! A hangsúlyt a szó első felére tette.

Mások viszont olcsónak találják Nagyvarost. De, ugy látszik, mégis amazok vannak többen, mert míg másutt már kora tavasszal lefoglalták a szobákat, itt még, most is van szoba elég. A poros marosi utcákat róva, egy öreg sváb polgárosszony szegődik mellém.

— Wohnung such'n sie?
— Kérdi és már kiált is:
— Hanesi! kum zu de G'neher!

Hanesi, csinos menyecske, futva jön és hardva dicsér egyszerre hat lakást is, no meg Nagyvarost, ahol zene van, alispáni hivatal, cukrászda, két strand meg egy korzó.

Azzal már visz is és a Mainzi-utca egyik házába vezet. A házigazda kiinn van a mezőn, nem nézhetjük meg az egy szoba-konyhából álló lakást. De Hanesi asszony melegen dicséri. Megmondja az árát is: 130.000 korona három hónapra. Egy másik lakást mutat meg azután, a Ferenc József-utcában. Tiszta, szép, egyszerű butorzatú szoba konyhával. Kérdezem az árát.

— Na ja! — szól a háziasszony. — Erst will i' her'n, wass sie wollen? An bet, zwá bet?

Mondom neki, kettő kell, meg székek is kellenek, meg két szekrény.

— Dasz gib i' net! — feleli. — An kaszt'n nimm i' mir herausz!

És végül megmondja, hogy a szoba egy szekrényvel három hónapra 170.000 korona, de ha már májusban be akarnek költözni, hát 220.000 korona.

Egy harmadik házban két szoba-konyhás lakás kiadó 230.000 koronáért. Mondom a gazdának, nekem csak egy szoba kell.

— Hát keressen akkor az ur egy társat a másik szobába, egy szobát nem adok ki!

Délfelé a kis Szép Ilona propelleren áthajózom.

Visegrádra.

Ott találni még elég lakást. Az árak megegyeznek a nagyvarosiakkal. Itt előkelőbb színezete van mindennek, mondjuk, ez a dunaparti Balatonfüred, ahol azonban svábok a házigazdák. *A portmenti villákat már mind kiadták.* A faluban bemegyek egy házba. Az egyetlen szobát adják ki a nyárra.

— Mi mind felnőttek vagyunk — dicséri familiáját a gazda. — Itt van esend nálunk, mert gyerek nincs.

De ez már a tizedik nyárilakást bérbeadó, aki azt mondja nekem, hogy nincs gyereke. És ezt mondja Visegrádon, Nagymaroson minden gazda. De ugyan akkor kié az a sok gyerek, aki a poros utcákon lából

Gödöllőről

is essék néhány szó ebben az utleírásban. Megmondjam, hogy ott sem olcsóbb a nyári lakás, mint máshol? Aki már a tél utóján adta ki kétszoba-konyhás nyári lakását, régóta bánja az elhamarkodottságát. A felső szomszédja, aki nem adta ki elhamarkodva a maga ugyanakkora nyári lakását, *száznyolcvanezer koronát* kért, százötvenezeret beígérték neki, de visszautasította. A nagyobb villalakások ára a nagyvarosi mértékhez igazodik. *Kerepesen is harminfél-száz ezerért* adtak ki egy hónappal ezelőtt egy villát.

A budai hegyek alján

a Római-fürdő és a Csillaghegy

január vége óta a nyaralni vágyók pergőtüzében áll. A római strandot szegélyező villatelepen s a Csillaghegyi tisztviselőtelepen már minden lakást kiadtak. A

vékonypénzü tisztviselő most már abból a »szerevény« 2—300 ezer koronából hozzák rendbe a házuk táját, amit a nyaralók nyári lakásért már lefizettek. A vicinális, síneken túl, az épülő Kis-sing-telepen apró házak álldogálnak össze-vissza és mindegyik visszhangzik a kopácsolástól. *Ragasztanak. Szoba-konyhát ragasztanak a meglevő házhoz.* Ide kerülnek majd a nyaralók. A múlt szezonban ugyanis egész Csillaghegy a padláson lakott s az idén már nem akarják ilyen fokozott mértékben élvezni a napsugarakat és a hóguta közelségét. Ugy gondolkoznak, hogy inkább építenek, két évi nyaralás kifizetési a költséget. Mostanában egy ilyen szoba-konyha ragasztás két millióba kerül és ezért inkább családi alapon folyik az építkezés. A helybeii téglagyárban beszerzik az anyagot, őszre száll a sógor, koma, öregapám, öreganyám és két héttel alatt kész a ház.

Az árak 200—300 ezer korona körül mozognak s ezen kívül a 20 százalékos adót is a nyaraló fizeti meg.

A nyaralók önznlése és a strand-láz végtelenül mulatságos dolgokat hoz létre. Békásmegyert és Budakalászt között például egy-két fürdőkád nagyságu pocsolókat kicementeztek, huztak az oldalára vagy tiz habint é kinevezték strandfürdőnek. A vicinális végállomásán Szentendrén újabb strand áll, melynek felszerelése a Margitszigeten pompázott egy régi, hírhedt strandfürdő reklámozásának idejében.

Szentendre

régi nyaralóhely egyébként is. Az ódon patinájú kis város, az *izbégi villák*, a *pismányi domboldal* nyaralói, a *Stara voda*, régi ismerősei a pestieknek. *Itt is köze jár a félmillióhoz egy nyaralás lakbére.* A város belsejében a vékonyabb pénziek nyaralnak. Itt *havi 30—40—50 ezer korona* a nyári lakás. Az idillikus, szép nyaraló Szentendre után következik.

Leányfalu,

a művészek nyaralóhelye. Sokan üdülnek itt nyáron, művészek, írók. Utolsó nyarat itt töltötte Heinrich Gusztáv is, itt fogadta tavaly már haldokolva *Az Újság* munkatársát s itt mondta azt a néhány szomorú, megható mondatot, melyet könnyes szemmel ismételt el sírjánál a rektor magnificus:

— Sokan vannak... szeretnek... nagyon szeretnek...

Azóta elmúlt és ki tudja, az idén kinek a kacagása hallatszik majd a bus emlékezetű kiesi szobában.

Mert a nevek fogynak, csak a nyaralók sokasodnak.